

ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, 10 ಡಿಸೆಂಬರ್ 2019, ಬೆಂಗಳೂರು, ಸಂಪುಟ 5, ಸಂಚಿಕೆ 8, ಪುಟಗಳು-4. ಸಂಪಾದಕರು : ಜಿ.ಟಿ.ಗೋವಿಂದಪ್ಪ
Kannada monthly, 10 December 2019, Bangalore, Vol. 5, No.8, Pages-4, KARKAN2015/68727 Editor: G.T.

ಚಂದಾ: ವಾರ್ಷಿಕ ರೂ. 30, ಆಜೀವ : ರೂ. 500.
ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್.

Govindappa.

Subscription :Annual Rs. 30; Life : Rs. 500/-

Published by: Karnataka Vipassana Prachara Samiti Trust.

ಧಮ್ಮ ಪದಗಳು

ಫುತ್ಥಸ್ಸ ಲೋಕಧಮ್ಮೇಹಿ
ಚಿತ್ತಮ್ ಯಸ್ಸ ನ ಕಂಪತಿ;
ಅಸೋಕಮ್ ವಿರಜಮ್ ಖೇಮಮ್,
ಏತನ್ ಮಂಗಳಮುತ್ತಮನ್.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏಳುಬೀಳುಗಳು ಬಂದಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸು
ವಿಚಲಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ದುಃಖಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ,
ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ - ಇದೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಸಂತೋಷ.

ಖುದ್ಧಕ ಪಾಠ - 5.12, ಮಂಗಳ ಸುತ್ತ

ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎನ್. ಗೋಯಂಕ (1924-2013)

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2005ರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಪಶ್ಯನ ವಾರ್ತಾಪತ್ರದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ

“ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನದ ಕ್ಲಿಷ್ಟತೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೌತಮ ಬುದ್ಧರಿಗೆ ಏನು ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು? ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಗ ರಾಹುಲ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೆ, ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಗೃಹರಹಿತ ಏಕಾಂತವಾಸದ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದರು. ಅವರೇ ಗೃಹಸ್ಥರಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇತರರಿಗೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ನಲವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅವರು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದ್ದರಿಂದ, ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಬೋಧನೆಯು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಅವರ ಒಂದೇ ಬೋಧನೆ ಎಂದರೆ, ಗೃಹಸ್ಥರು ತಮ್ಮ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನದ ಬಂಧನವನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಅಥವಾ ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿಯರಾಗಿ ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಗೃಹಸ್ಥರು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಾದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಗೃಹಸ್ಥರು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಬಹುದೇ ಹೊರತು ಎಂದಂದಿಗೂ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಗೃಹಸ್ಥರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ”.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಬುದ್ಧರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಾನು ಸಹ ಈ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಬಲಿಪಶುವಾಗಿದ್ದೆ. ಮೂವತ್ತೊಂದನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಬುದ್ಧರು ಬೋಧಿಸಿದ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ಭಿಕ್ಷುವಾಗಿ ಎಂದು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳಾದ ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್‌ರವರು ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಗೃಹಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್‌ರವರ ಗುರುಗಳೂ ಗೃಹಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಮ್ಯಾನ್ಯಾರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿರುವ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ಗೃಹಸ್ಥರಿದ್ದಾರೆ. ಮ್ಯಾನ್ಯಾರ್ಸ್‌ನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೇಕಡ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರು ಮಾತ್ರ ಭಿಕ್ಷುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಪಶ್ಯನದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೋಷರಹಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡಾಗ, ಬುದ್ಧರ ಮೂಲ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಿಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧರು ನೀಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಗೃಹಸ್ಥರಾಗಿ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅನೇಕ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದ ಬಗೆಗಿನ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಚನಗಳು ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಭಿಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬುದ್ಧರು ಗುರುಗಳು ಎಂಬುದು

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಪ್ಪು. ಅವರ ಬೋಧನೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ: ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ, ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪುರುಷರಿಗೆ, ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವಯಸ್ಕರಿಗೆ - ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆ ಮಾತಾಡಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಲಿ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬುದ್ಧರು ವಿಶ್ವಗುರು.

ರಾಜಕುಮಾರ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಹದಿನಾರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಆದರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ 29ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ಈ ಎರಡರ ಮಧ್ಯದ 13 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನದ ಜಟಿಲತೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರಲೇಬೇಕು. ಅವರು ಬುದ್ಧರಾದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅದು ಅವರನ್ನು ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ತೆರೆಯಿತು.

ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದಮೇಲೆ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಈ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಯೇ ಸರಿಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ್ದು. ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಬುದ್ಧರು ನೀಡಿದ ಪ್ರವಚನಗಳು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ.

ಬುದ್ಧರ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮೇಲುಮೇಲಿನ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಹ ಅವು ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ನೋವುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ನಿರ್ಬಾಣವನ್ನು ಪಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಂತೋಷದ ಅನುಭವ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯ ಕಡೆಗಿನ ಪಯಣದಲ್ಲಿ, ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿನ ಏಳುಬೀಳುಗಳನ್ನು ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದ ಎದುರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಲೇ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವುದನ್ನು ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧಕರು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೃಹಸ್ಥನು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ, ನೈತಿಕ ಜೀವನವು ತನಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇತರರಿಗೂ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದ ಫಲ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಾಶ್ವತ ನಿಯಮವಾದ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ನಿಯಮವನ್ನು ಒಬ್ಬ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧಕನು, ಕೇವಲ ಭಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಲ್ಲ, ಅನುಭವದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬೀಜ ಇದ್ದಂತೆ ಫಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಯೆ ಇದ್ದಂತೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳು ಸಿಹಿ ಫಲಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ; ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳು ಕಹಿ ಫಲಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಈ ಶಾಶ್ವತ

ನಿಯಮವನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ, ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಈ ನಿಯಮಗಳಿಗೊಳಪಟ್ಟಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣ ನಿಯಮವನ್ನು ನಂಬದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನು ಎತ್ತರದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಬಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಸಾಯಬಹುದು.

ಬುದ್ಧರು ಬೋಧಿಸಿದ ಈ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಯಾರೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೂ, ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಗೃಹಸ್ಥನಾಗಿರಲಿ, ಕರ್ಮ ನಿಯಮವನ್ನು, ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ನಿಯಮವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. “ನನ್ನ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳು. ನನ್ನ ಈಗಿನ ಕರ್ಮಗಳ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಕಾರಣ. ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರೂ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಸಂತೋಷ ಅಥವಾ ದುಃಖಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಕಾರಣ. ಈ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ನಿಯಮವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಿ, ಈ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಫಲಗಳು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ನೈತಿಕತೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಸಾಮಾನ್ಯ ಗೃಹಸ್ಥನು ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯಗೊಳಿಸಲು ಬುದ್ಧರು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಉತ್ತಮರಾಗಿ ಬದಲಾದರೆ, ಸಮಾಜವು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಹಿರಿಮೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯವು ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಶಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಬುದ್ಧರು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು, ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು.

ಮೂರು ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಆಚರಣೆಗಳು

ಬುದ್ಧರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೀತಿಯ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಆಚರಣೆಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದ್ದವು. ಅವು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಗಾಧವಾದ ಹಾನಿಯುಂಟುಮಾಡಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

1. **ಪ್ರಾಣಿ ಬಲಿ** : ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಯಜ್ಞಗಳು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಯಜ್ಞಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತರು ಬಡವರಿಗೆ ದಾನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಸತ್ಯಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳಿಂದ ಈ ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ ಬಲಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಬಗೆಗಿದ್ದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕರುಣೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣದಿಂದ ಜನರು ದೂರ ಸರಿದರು.

ಅಗಾಧವಾದ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅವರ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜರುಗಳು, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಪುರೋಹಿತರು ಪ್ರಾಣಿ ಬಲಿಯ ಈ ಕ್ರೂರ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಯಜ್ಞದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಾಗಿದ್ದ ಈ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಆಚರಣೆಯು ಬುದ್ಧರ ನಂತರದ ಕೆಲವೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಈಗಲೂ ಭಾರತದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರು ಅಥವಾ ದೇವತೆಯನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

2. **ಮಾನವ ಗುಲಾಮಗಿರಿ** : ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ ಕಟುಕರಿಗೆ ಮಾರುವುದು ಬುದ್ಧರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿತು. ಇಂತಹ ತಪ್ಪು ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡದಂತೆ ಬುದ್ಧರು ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದು, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಅಮಾನವೀಯ ಆಚರಣೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅನೈತಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಜನರು ಯುವತಿಯರನ್ನು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜರುಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವಕರು ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕರ ಜೊತೆಗೆ ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಗುಲಾಮರಿರುತ್ತಿದ್ದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಗೋವುಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಗುಲಾಮರನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಅಥವಾ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಗುಲಾಮರನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ? ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಗುಲಾಮರ ವ್ಯಾಪಾರ ಅಪಾರವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬುದ್ಧರು

ಈ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದರು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಈ ಆಚರಣೆಯು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು; ನಂತರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊನೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಹೊಸ ಅವತಾರವಾಗಿ ಜೀತ ಪದ್ಧತಿಯು ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

3. **ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ** : ಮೂರನೆಯ ಹಾನಿಕಾರಕ ಆಚರಣೆ ಎಂದರೆ, ಹುಟ್ಟನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಮಾಡುವ ತಾರತಮ್ಯ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನೈತಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವನು ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ದರ್ಜೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು. ಅದೇ ತರಹ ನೈತಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವನು ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕೀಳು, ಕೆಳದರ್ಜೆಯವನು ಅಥವಾ ಅಸ್ವಶ್ಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು. ಜಾತಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ನೈತಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಗೌಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಿಡುಗು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಹಾನಿಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲು ಬುದ್ಧರು ದಣಿವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ಒಬ್ಬ ಮಾನವ ತಾಯಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಾನವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಾಣಿ ಅಥವಾ ಪಕ್ಷಿ ಅಥವಾ ಸರೀಸೃಪ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಡತೆಗೆಟ್ಟವನು, ಲಂಚಕೋರ, ಕೇಡಿ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಬಹಿಷ್ಕೃತ. ಅವನು ಶೀಲವಂತ, ಗುಣವಂತ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅನೈತಿಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೀಳು ಮತ್ತು ಬಹಿಷ್ಕೃತ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು; ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಿವೇಕವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಶೀಲವಂತ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು.

ಅದೇ ತರಹ, ನಡತೆಗೆಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು, ಕೇವಲ ಅವನು ಶ್ರೀಮಂತನೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಉನ್ನತ ದರ್ಜೆಯವನು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ತಪ್ಪು. ಮತ್ತು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಇರುವ ಒಂದೇ ಅಳತೆಗೋಲು ಎಂದರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಧರ್ಮದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ ಎಂಬುದು. ಗೃಹಸ್ಥನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ, ಕಠಿಣ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ದುಡಿದು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ನೈತಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಮತ್ತು ತಾನು ಗಳಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ಇದು ಮಾತ್ರ ಮಾನವ ಜನ್ಮವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಬುದ್ಧರ ಪರಿನಿರ್ವಾಣದ ಕೆಲವೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿವಾದ ಎಂಬ ಘಟಿಸರ್ಪ ಪುನಃ ತನ್ನ ತಲೆಯೆತ್ತಿತು. ಮತ್ತು ಇಡೀ ಸಮಾಜವನ್ನು ತನ್ನ ಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ವಿಷದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ಶತಮಾನಗಳ ನಂತರವೂ ಭಾರತ ದೇಶವು ನಲುಗುತ್ತಿದೆ. ನೈತಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟ ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಬಲಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು, ಹುಟ್ಟಿನ ಆಧಾರಿತ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು, ಮತ್ತು ಗುಲಾಮರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬುದ್ಧರು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಈ ಮೂರು ಅನಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಆಗ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಮಾನವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಹೊಂದುವುದು ಮತ್ತು ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಸಮಾನತೆ ತರುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯು ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಬೆಲೆಕಟ್ಟಲಾಗದ ಕೊಡುಗೆ.

ಭೂಮಿ, ಜಲ ಮತ್ತು ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ ಪರಮಾಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರು ವಿಫಲರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಸಾಧನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬುದ್ಧರು ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ತಾನು ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸಲು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ವಿಪಶ್ಯನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸಲು, ಮತ್ತು ತನ್ನ ಅಶಿಸ್ತಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ತನಗೆ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಬುದ್ಧರ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ

ಬೋಧನೆಯ ಹಿರಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ಅಶೋಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭದ್ರತೆ

ಬುದ್ಧರ ಪರಿನಿರ್ವಾಣದ ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಭಾರತದ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಸಾಮ್ರಾಟ್ ಅಶೋಕ, ಬುದ್ಧರ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ. ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಇದು ಶಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಿತು. ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯ ಪ್ರಭಾವವು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ದೂರದ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಹರಡಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಅಶೋಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ರಾಜನ ಅನುಕರಣೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯಾದ. ಕೇವಲ ತನ್ನ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವದ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪಕ್ಕದ ದುರ್ಬಲ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅಶೋಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ತನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಭದ್ರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿದ್ದ. ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಮತ್ತು ಪೋಷಿಸಿದ. ರಾಜನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯ ಈ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಾನೇ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾದ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಬುದ್ಧರ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳ ಜೊತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಸ್ನೇಹ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪ್ರಶಂಸನೀಯ ಮಾದರಿಯನ್ನೂ ಅವನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ. ಅವನ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮುಗಿದು ಶತಮಾನಗಳಾದರೂ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಈಗಲೂ ನೋಡಬಹುದು.

ಕಳೆದ ಮೂರು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ (ಇಂದಿಗೆ ಐದು ದಶಕಗಳು) ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ತರಗಳ ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ವಿಪಶ್ಯನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವಿಪಶ್ಯನದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ, ಈಗಲೂ ಕೆಲವು ಜನರು, ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಅದು ಬೌದ್ಧರದು ಎಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ಅನುಕಂಪ ಬರುತ್ತದೆ. ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲದ ಅಪಪ್ರಚಾರ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹರಡಿದೆ! ನೈತಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು, ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಒಳನೋಟವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಕೇವಲ ಬೌದ್ಧರ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯವೇ? ಅಂತಹ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಇತರರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯ ಬಗೆಗಿರುವ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಕಸವನ್ನು ಗುಡಿಸಿ ಹಾಕೋಣ. ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವ ಮೊದಲು ಅವರು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ, ನಿರಂತರ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ನಾವು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸೋಣ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಸಂತೋಷ, ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬೋಣ, ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಇತರರಿಗೂ ಹಂಚೋಣ. ಇದು ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಫಲ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊತ್ತದ ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಊಟ, ವಸತಿ, ಮುಂತಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕು. ಶಿಬಿರಗಳಿಗೆ ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸಲು ಏನಾದರೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇದೆಯೇ?

ಗೋಯಂಕಾಚಿ : ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇದೆ! ಧರ್ಮವು ಮಾರಾಟದ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಬುದ್ಧರು ಧರ್ಮವನ್ನು ಯಾವತ್ತೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಳಿ ಜನರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಅವರ ಆಶ್ರಮದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾರಾಟದ ವಸ್ತುವಾಗಿಸುವುದರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ “ವಾಸ್ತವಿಕ ಖರ್ಚುಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿವಾಸಕ್ಕೆ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ, ನೀರಿಗೆ ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಂತರ ಆಚಾರ್ಯರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸುತ್ತೀರಿ. ಈ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಈ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ, ಆ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಆ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ.... ಇದು ದ್ವಿಗುಣವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. “ಶಿಬಿರಗಳಿಗೆ ನಾವು ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸಿದರೆ, ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ,

ಯಾವುದೇ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. “ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಧ್ಯಾನ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರೇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಬಿರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅವು ಹೇಗೆ

ನಡೆಯುತ್ತವೆ? ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ದಾನ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಎಂದು ಜನರು ತಿಳಿದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಶುಲ್ಕ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಅಥವಾ ಹೋಟೆಲ್‌ನ ಬಿಲ್ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಕರುಣೆ, ಮೈತ್ರಿ ಮತ್ತು ಇತರರು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಮನೋಭಾವ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕೊಡಲು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ.”

ನೀವು ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಊಟ ಮತ್ತು ವಸತಿಯ ಕನಿಷ್ಠ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸಿದರೂ, ಅತ್ಯಂತ ಬಡವರು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಬೇಲಿ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿಬಿರಗಳಿಗೆ ಬರುವವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಏಕಮಾತ್ರ ಗಳಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಏನನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಾರೋ ಅದು ಅವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಎರಡು ಹೊತ್ತಿನ ಊಟಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹತ್ತು ದಿನಗಳು ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದೇ ಬಹುದೊಡ್ಡ ತ್ಯಾಗ. ಶಿಬಿರ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಖರ್ಚನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ತಡೆಯೊಡ್ಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸಿದರೆ ಅದು ಧರ್ಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯಾಗಲಾರದು. ಧರ್ಮವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಿತರಿಗಾಗಿ ಇದೆ.

ನೀವು ಅಂತಹ ತಡೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಧರ್ಮವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನೋಡಿ ಧರ್ಮ ಹೇಗೆ ಹರಡುತ್ತಿದೆ? ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸದೆಯೇ ಧರ್ಮ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ಧರ್ಮವು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದು. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಶೇಕಡ 25 ಅಥವಾ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಜನರು ಏನನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಯಾರು ಕಳವಳಪಡುತ್ತಾರೆ? ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ

ಈಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮುಂದಾಗಲಿ ಶಿಬಿರಗಳಿಗೆ ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸುವುದನ್ನು ನಾನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂಬರುವ ಜನಾಂಗವು ಮಾರನ ಈ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳದಂತೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಅರಿವಿನಿಂದಿರಿ. ಮಾರನ ಬಲಿಪಿತುವಾಗಬೇಡಿ. (‘ಫಾರ್ ದ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಆಫ್ ಮೆನಿ’ ಪುಸ್ತಕ, ಪುಟ-55).

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ದಾನದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ನೀಡುವುದರಿಂದ “ಸರಿ, ಸೇವೆಗಳು ಉಚಿತವಾಗಿವೆ. ದಾನವನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು?” ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ಗೋಯಂಕಾಚಿ : ಎರಡು ಅತಿರೇಕಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಅತಿರೇಕ ಎಂದರೆ, ಊಟ, ವಸತಿ, ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ನೀವು ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸುತ್ತೀರಿ. “ನಾವು ನಿಮಗೆ ನೀಡಿದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಈ ಖರ್ಚುಗಳು, ನೀವು ಇಷ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ನೀವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಅತಿರೇಕ.

ಮತ್ತೊಂದು ಅತಿರೇಕವೆಂದರೆ, “ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಾವು ಏನನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. “ಬಹುಶಃ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಯಾವುದೋ ದೇಶದ ಗೂಢಚರ್ಯೆ ಇಲಾಖೆ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂದು ಜನರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೇಕೆ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕು?

ಈ ಎರಡು ಅತಿರೇಕಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಮಧ್ಯಮ ಮಾರ್ಗವಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸಬಾರದು. ಈ ಅಂಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ, ಸಂಸ್ಥೆಯು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ದಾನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಯಾರು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಇತರರ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಶಿಬಿರಗಳು ನಡೆಯುವುದು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ದಾನ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ದಾನಕ್ಕೆ ಒತ್ತಡ ಹಾಕಿದೆಯೇ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು.

ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ, ಅಂದಿನ ಅನ್ನವನ್ನು ಅಂದೇ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲ ದಿನಗೂಲಿಯಿಂದಲೇ ಅವರು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಜನರು ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ,

